



# ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414  
Lincoln NE 68506 USA  
[www.nsdapao.org](http://www.nsdapao.org)**

#1135

15.12.2024 (135)

## Egy gonosz zseni nevelése

Gerhard Lauck által

1. rész

### Bevezetés

*A Reader's Digest egyszer gonosz zseninek nevezett!*

Amikor először olvastam ezt a cikket, felhőrdültem a nevetéstől. Nagyon viccesnek találtam. De ami igazán feldobott, az a következő volt: A szerző teljesen komolynak tűnt!

Furcsa módon egy másik magazin, a *Der Spiegel* idézte a városom polgármesterét, aki azt mondta, hogy *példamutató polgár vagyok!*

Mi volt az igazság: gonosz zseni vagy mintapolgár?

A válasz erre a kérdésre attól függ, kit kérdezünk. Mint mindenkinek, nekem is vannak barátaim és ellenségeim. A legtöbb emberrel ellentétben az *ellenségeim néha megpróbálnak megölni!*

Egyszer majdnem sikerült egy ellenem irányuló merényletkísérlet... Egy másik alkalommal, amikor egy terrorista perben tanúskodtam, a rendőrség egy esetleges merényletkísérlettel kapcsolatos aggodalom miatt megerősítette a biztonsági intézkedéseket.

Egy magánszervezet igazgatója voltam, amelynek székhelye az Egyesült Államokban van. A hidegháború alatt és után is jelentős támogatást nyújtottunk az erőszakmentes földalatti disszidenseknek Európában.

Munkám jelentőségét számos kormányzati dokumentumban elismerik, köztük az

európai kollégák által aláírt levelekben, amelyeket az amerikai elnöki kabinet három tagjának, az Ovális Irodának, valamint az FBI és a CIA igazgatójának írtak alá.

Tevékenységemről a média széleskörűen beszámolt.

Többek között a *CBS Sixty Minutes*, az *ABC-Frontline*, az *O Globo* (Brazília), a KRO (Hollandia), a magyar állami televízió és a *Spiegel TV* (Németország) televíziós interjúi. Sok más műsor interjú nélkül számolt be a munkámról.

A svéd televízió *Wahrheit macht frei!* című dokumentumfilmjében kiemelt szerepet kaptam. Ezt a filmet egy tucat országban sugározták.

A nyomtatott sajtóban megjelent egy hosszabb interjú a *Reader's Digest* brit kiadásában (*Evil Genius of Germany's Neo-Nazis*), valamint címlapcikk a *Los Angeles Times*, a *Hamburger Morgenpost*, az *Omaha World-Herald* és a *Lincoln Journal-Star* című lapokban.

A tevékenységemről szóló további cikkek a következő újságokban jelentek meg: *The Chicago Tribune*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Dallas Morning Star*, *The Buffalo News*, *The Spotlight*, *The Times* (Egyesült Királyság), *Spectrum* (Egyesült Királyság), *The News Herald*, *Independent* (Egyesült Királyság), *Morgenposten* *Fyens Stiftstidende* (Dánia), *Frankfurter Allgemeiner Zeitung*, *Der Spiegel*, *Die Welt am Sonntag*, *Berliner Morgenpost*, *Süddeutsche Zeitung*, *die tageszeitung*, *Der Tagesspiegel*, *Berliner Zeitung* és *Offenbach Post*.

Tizenhét könyvben, féltucatnyi nyelven, név szerint említenek. Némelyikük egy egész fejezetet vagy annál is többet szentel a munkámnak.

Az üzleti karrierem később kezdődött.

Amikor a cég történetében a legmagasabb pontszámot értem el a teszteken, az önjelölt milliomos vezérigazgató annyira lenyűgözött, hogy azonnal felvett. Személyesen képzett ki. Én lettem a marketing alelnöke. Ez a képzés és tapasztalat képezi üzleti tudásom alapját.

Én is vállalkozó voltam. Számos vállalkozásom volt: könyvek százainak kiadása több nyelven, import/export, egy e-kereskedelmi weboldal (a Google listáján az első helyen szerepelt) és web-hosting. Az ország három legnagyobb internetes szerverének egyike egyszer azt jelentette, hogy én voltam a tíz legjobb weboldal viszonteladója között.

Ez a memoár politikai aktivistaként és üzletemberként írt pályafutásomat írja le.

Minden egyes pályafutásom valami újat tanított nekem. Ezt a tudást vittem magammal a következő pályára. Ez a sokféle területen szerzett tapasztalat egyszerre volt a tanulás és a szórakozás forrása. Tanultam, de nevettem is.

Ezen túlmenően állampolgári kötelességem van. Amikor általános iskolába jártam, még mindig hűséget esküdtünk az Amerikai Egyesült Államok zászlajára és a köztársaságra, amelyet képvisel. Minden nap.

Ma az úgynevezett "terrorizmus elleni háborút" ürügyként használják fel az amerikai alkotmány aláásására. Néhány saját, 9/11 előtti tapasztalatom már akkoriban is veszélyes precedenseket mutatott.

Együtt kell dolgoznunk, hogy szembenézzünk ezzel a közös fenyegetéssel. Függetlenül a politikai különbségektől. Ez az egyik oka annak, hogy ezt a könyvet nem ideológiai eszmefuttatásként írtam.

**Gerhard Lauck**  
**január 30, 2014**

## **Első fejezet**

### **Ifjúságom**

*Látom, hogy mérnök fia vagy!*

Egy barát egy istálló megtekintésekor  
amit én építettem neki fűrészáruból.

### **Koncepció vagy konstrukció?**

*Romantikus holdfényes éjszaka volt. Átadtuk a hálósobánkat a nagyapádnak és a nagymamádnak, akik meglátogattak minket. A fogamzásgátlók ott voltak, és nem akartuk őket zavarni. Nem igazán akartunk több gyereket. De úgy gondoltuk, hogy "csak egyszer"nem árt. Hűha, mekkorát tévedtünk!*

Anyám

*Te nem SZÜLETETTél! Egy laboratóriumban ÉPÍTETTED magad. Fogtam egy szörnyeteg testét, egy norvég síelő lábát, akin még rajta volt a síléc, és egy náci háborús bűnös fejét, és összevarrtam őket.*

Apám

Nem tudom, melyik verzió igaz. Túl fiatal voltam ahhoz, hogy emlékezzek.

## Gyermekkorom

Legkorábbi emlékeim az első otthonomhoz kötődnek.

Ez a vidéki birtok egy kétszintes kőház volt francia ablakokkal. Egy mérnök építette saját családja számára. A földterületen több száz fenyőfa, almáskert, egy hetven láb magas zászlórúd és egy tízezer gallonos beton tó állt. A tó egy fákkal, bokrokkal és virágokkal körülvett udvar közepén volt. (Az előző tulajdonos egy kétméteres aligátort tartott a tóban. Megelégedtünk ezer aranyhállal).

Az első nagy teljesítmény, amire emlékszem, hogy kimásztam a kiságyamból, kimentem a fürdőszobába és használtam a WC-t. Mindezt egyedül! Eléggé le voltam nyugózva magamtól.

Négyéves koromig nem kezdtem el beszélni. Nem volt szükségem arra, hogy beszéljek. Csak mutogatnom kellett, és az idősebb testvéreim elhozták, amit akartam.

Anyám aggódott emiatt. Megkérdezte az orvost. A férfi azt válaszolta: *Ne aggódjon! Ha egyszer elkezd beszélni, soha nem lehet elhallgattatni!* - Igaza volt!

A mai napig néha meg kell magyaráznom az embereknek, hogy valójában eléggé szótlan vagyok. *Kényszerítenem kell* magam, hogy beszéljek, hogy legyőzzem a bennem rejlő félénkséget. Innen a *látszólagos* beszédességem... Ez a magyarázat szinte mindig mosolyt csal az arcokra. Ezt nem értem. Ez egy komoly probléma!

A szüleim azt mondták, hogy amikor végre elkezdtem beszélni, teljes mondatokban beszéltem. Két legkorábbi hozzájárulásom az emberiség nagy szónoki kincséhez:

*Levágom a fejedet és monoklit csinállok neked!*

Az óvilági és újvilági hatások itt nyilvánvalóak.

És

*Gyűlöllek!*

Apám helytelenítette ezt az erős beszédet, és elfenekelt. Bölcsen átfogalmaztam a válaszomat: *Nem szeretlek!*

## Az én esti történeteim

*A nagy gazdasági világválság idején a szüleimnek nem volt pénzük. Amikor tizenkét éves voltam, azt mondták, hogy ne igyak több tejet. Helyette kávé kellett innom. A tej túl drága volt. Meg kellett spórolnunk a kisebb testvéreimnek.*

*De nagyon jól éreztem magam, amikor felnőttem. Sokat vadásztam és horgásztam. A zsebpénzemet lőszerben fizették. Alig telt el nap, hogy a vad, amit lelőttem, vagy a hal, amit fogtam, ne került volna az asztalra, legalábbis köretként, ha nem*

*is főfogásként.*

Apám

Az esti meséim nagyrészt apám beszámolóiból álltak, amelyekben gyermekkori kalandjait mesélte el. Ezek a történetek sokkal többet tettek annál, hogy szórakoztassák a kisfiút. *Családi érzést* keltettek bennem.

Történeteiben gyakran szerepeltek más rokonok is, akik közül némelyikkel soha nem találkoztam személyesen. A *kiterjedt* családomban voltak élő és elhunyt rokonok és ősök. Ez igaz volt a *közvetlen családom* mindkét oldalára, amely szoros kötelékben állt és azonos etnikai hovatartozású volt.

Íme néhány közülük.

*Két vitorlásom volt. Az egyiknek túlméretezett vitorlája volt. Nagyon gyors volt. De ha megpróbáltam megfordítani, felborult, és a vízbe dobott. Így átvitorláztam a tavon, kiugrottam, megfordultam és visszahajóztam... A másik vitorlás egy pillanat alatt meg tudott fordulni. Amikor gyorsabb hajókkal fogócskáztam," soha nem tudtak elkapni. Az utolsó pillanatban megfordultam és elmenekültem.*

\* \* \* \* \*

*Egyszer kiszúrtam egy kígyót a mocsárban. Láttam, hogy mérgező, ezért megöltem. Később rosszul éreztem magam. Nem jelentett veszélyt senkire sem a mocsárban. Neki is joga volt az élethez.*

\* \* \* \* \*

*Egyszer egy barátommal és egy új sráccal vadászni voltam. Az új kölyök gúnyolódott velem: Fogadok, hogy nem tudod eltalálni azt a paradicsomdobozt. Én meg lőttem. A doboz nem mozdult. Ha! Elhibáztad!" - gúnyolódott. Jobb lenne, ha közelebbről megnéznéd azt a konzervdobozt - tanácsolta a barátom. Így is tett. Olyan szögletesen találtam el a konzervdobozt, hogy az meg sem mozdult, amikor a golyó eltalálta.*

\* \* \* \* \*

*Az egyik varjú okos volt. Mindig a 22-esem hatótávolságán kívül maradt. Egy nap hoztam egy .25-öst, és elkaptam. Egyébként a varjak háromig tudnak számolni. Ha két vadász megy a vászon mögé, és kettő elmegy, a varjú tudja, hogy még mindig*

*van ott egy. De ha négy megy be, és három jön ki, a varjú összezavarodik.*

\* \* \* \* \*

*A nagyapád a csomók szakértője volt. A válság idején 10 dollárt kapott óránként azért, hogy bonyolult csomókat kössön egy színpadi kifutón, teljes sötétségben.*

Apám is sok csomót tudott. Még mindig emlékszem, hogyan kell megkötni a nyolcas csúszós csomót, amivel a kenut a kocsink tetejére kötöttük... Sőt, még a cipőfűzőmet is meg tudom kötni! Hadd mondjam el, akkoriban, amikor kisgyerek voltam, nem volt könnyű megtanulni, hogyan kell ezt csinálni. Valami olyasmi, mint amikor egy nyúl átugrik egy fatörzset és lemegy egy lyukba.

\* \* \* \* \*

*Gyerekkoromban egy mozijegy öt centbe került. Emlékszem, egy másik gyerekkel elmentünk megnézni Az operaház fantomját. Amikor a szörny megjelent a vásznon, a moziban mindenki rémülten kapkodta a levegőt. Kivéve engem. Én nem féltem. A szörny a nagybátyámra, George-ra emlékeztetett.*

*Kovács volt, és pokolian csúnya, de kedves fickó. A keze annyira bőrkeményedéses volt, hogy fel tudta venni a forró fémot, ami megégette volna a te kezedet vagy az enyémet, és nem égett meg.*

*Minden péntek este berúgott. Egyik péntek este szokásához híven berúgott, és lelépett a járdáról egy autó elé. Azonnal meghalt. De ez egy jó út volt.*

Természetesen a család másik feléről örököltam, amikor a külsőségekről van szó... Apám, azaz "FW" nem volt mindig diplomatikus, amikor a személyes megjelenésről volt szó. Amikor meglátta az első újszülöttjét, megjegyezte, hogy úgy néz ki, mint egy "megnyúzott mókus". Anyát ez nem szórakoztatta.

\* \* \* \* \*

*Liza nagynénéd vénlány volt. Volt nála egy derringer, arra az esetre, ha valaki megpróbálná felszedni. De olyan csúnya volt, hogy nem volt rá szüksége. Mindenesetre, ügyes befektető volt. Bár csak titkárnőként dolgozott, élete során sok ezer dollárnyi vagyont sikerült felhalmoznia.*

Emlékszem arra a derringerre, valamint egy hatsövű "borsos dobozra" és más fegyverekre. Az egyik 19. század közepén<sup>th</sup> Franciaországban gyártott re-

volvernek még gyújtószege sem volt. Az elsütőszeg a tölténybe volt beépítve! Már csak néhány ilyen töltényünk maradt. Később megtudtuk, hogy a töltények még többet értek, mint a fegyver... Később megtudtam, hogy az ő pénzéből apám és a testvérei elvégezték a főiskolát. Ez az örökség fél évszázadon át tartott nagyapámnak! Az utolsót csak egy évvel a saját halála előtt költötte el.

\* \* \* \* \*

*Az apám, a nagyapád, egy farmerrel kotortatott ki egy földet a mocsár közepén. Aztán megépítette a házikót rajta. Mindig ott töltöttük az egész nyarat. A fő előnye a vadászaton és a halászáton kívül az volt, hogy a húszas években hangos bulikat tudott ott tartani anélkül, hogy a szomszédokat zavarta volna. Néha a felnőttek ébresztettek fel minket, gyerekeket, nem pedig fordítva!*

*Amikor reggel lementünk a lépcsőn, szénrajzokat láttunk a falakon, amelyeket még nem mostak le.*

*Néhány híres vaudeville- és korai filmsztár is eljött ezekre a bulikra. Egyszer egy kemény öreg hölgy, aki a nagymama barátnője volt, ránézett egy színészre, aki arról volt híres, hogy keményfiú szerepeket játszott a filmekben, és kihívta őt: Nekem nem tűnsz olyan keménynek! Fogadok, hogy rá tudlak venni, hogy azt mondd: Bácsikám." Aztán a földre szegezte. Addig nem engedte fel, amíg nem mondta, hogy "bácsi!"*

Sokkal nagyobb volt, mint egy "házikó"! Sok évvel később, az egész egykori mocsár terület egy zárt közösség lett, korlátozott hozzáféréssel!

Emlékszem néhány névre, de nem vagyok hajlandó elárulni őket, és esetleg zavarba hozni bárkit is... Emellett vannak híres és hírhedt rokonaim is. Egyszer a vezérigazgató letett egy újságot az asztalomra, élém. Rövid pillantást vetettem rá. Egy, az enyémhez *nagyon* hasonló név volt aláhúzva piros tintával. Lazán mormogtam: *Ki tudja, talán az egyik őrült rokonom!"*- és visszatértem ahhoz, amit éppen csináltam. A téma soha többé nem került szóba.

\* \* \* \* \*

*Családunk három generációját lőtték le, három különböző háborúban, ugyanazon a viszonylag kis földdarabon vagy ugyanazon a föld felett.*

Ezek a háborúk az 1870/1871-es francia-német háború, az első és a második világháború voltak. A terület Elzász-Lotaringia volt. Fiatalemberként azzal viccelődtem, hogy ha valaha is háborúba kell mennem, jobb, ha máshol harcolok... An-

yai ágon van egy némileg hasonló történet két rokonról, akik állítólag úgy ölték meg egymást a csatában, hogy nem tudták, hogy távoli rokonok.

Természetesen minden, nemzedékről nemzedékre szájról szájra szálló történetet kell némi sóval venni. De néhányat sikerült igazolnom.

Akárhogy is, még mindig fontos részét képezik kulturális örökségünknek. A húsvéti nyuszi például egy szép történet, még ha nyilvánvalóan kitaláció is. Nem úgy, mint mondjuk a Mikulás, akit mindannyian sokszor láttunk már a saját szemünkkel.

\* \* \* \* \*

*A nagybátyja sokat harcolt a második világháborúban. Egy B-52-es bombázó felső torony lövésze volt. Amikor hazajött a háború után, nagyapa észrevett egy lyukat a báránybőr bőrkabátján. Megrágta a fiát! Miért lett lyukas egy ilyen szép kabát! A hadsereg volt olyan kedves, hogy odaadta neki. Ez a tirádázás még egy darabig tartott. Végül a nagybátyja azt mondta: Jé, apa, sajnálom. De nem tehettem róla. Ott lőttek meg!*

Felajánlották neki a lila szívet, de visszautasította. Azt mondta, hogy mások sokkal rosszabbul sérültek meg, és jobban megérdemelték volna, mint ő.

FW még mindig azt a kabátot viselte, amikor vadászni mentünk, amikor még kamasz voltam. Később "kinőtte", és levágatta az ujját!



## Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

SS Defender  
against Bolshevism  
by Reichführer SS Heinrich Himmler

Julius Streicher: Der Giftige Pilz  
The Poisonous Mushroom

Heinrich Hoffmann  
Hitler in Italy

SS Viewpoint - Vol. 9  
Wife and Family

Theodor Fritsch  
The Sins of High Finance

Die Luftwaffe im Bild  
Luftwaffe War Art

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

# NSDAP/AO

## Fight Back!

**nsdapao.org**

Contact us to  
find out how  
**YOU** can help!